

Περὶ τῶν τριῶν ἐτέρων βιβλίων, τῆς *Κλιματολογίας*, τῆς *Ατμοσφαιρολογίας*, καὶ τῆς *Μαγνητολογίας* τί τολμῶμεν ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν; Πῶς ν' ἀναβῶμεν εἰς τὰ ὕψη ὅπου τεκταίνεται ὁ κεραυνός, πῶς νὰ καταβῶμεν εἰς τὰ βράθηρα ὅπου γεννῶνται αἱ κηταιγίδες; Πῶς νὰ ἐκτείνωμεν χεῖρα προπέτη εἰς τὰ μέγρι τοῦδε νομιζόμενα στοιχεῖα ἢ πρῶτα σώματα; πῶς ν' ἀριθμήσωμεν τὰ ἐπτά δ. πτυχὰ ἤλεκτρα, καὶ τὰ κύματα τοῦ ὕδατος τὰ παράγοντα τὸ ὀξυγόνον ἢ τὸ ὑδρογόνον; Τίνι τρόπῳ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς ἀτμοσφαιρὰς δραπετευούσας ἐκ τῶν πλανητῶν, καὶ περιτρεχούσας τὰς ἐκτάσεις ὑπὸ κομητῶν λαμπρῶν ἔνδυμα; Ἐνώπιον τῶν κενῶν τούτων διδασκαλιῶν μένομεν ἐκθαμβοὶ καὶ σιγῶντες, καὶ ἀφ' ὅτου ἀκούομεν τὸ *Ὀδύλλιον* τερατουργοῦν, καὶ βλέπομεν τὰς τραπέζας τὸν κόρδακα ὀρχουμένας, περὶ οὐδενὸς τολμῶμεν ν' ἀπιστήσωμεν πλέον, καὶ ἔντρομοι κρατοῦμεν διὰ τῶν δακτύλων τὴν κερκλήν ἡμῶν, μὴ ἄρα αὐτὴ εἶναι ἡ τερατουργοῦσα καὶ ὀρχουμένη, καὶ μὴ καὶ αὐτὴ δραπετεύουσα παρακολουθῆσθαι τὰς ἀτμοσφαιρὰς.

Ἡ στενογραφία τοῦ Κ. Ἡλιοπούλου εἶναι μικρὸν φυλλάδιον, εὐρύης, καὶ εὐκόλου ἐφαρμογῆ τῶν ἀρχῶν τῆς στενογραφίας εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, χρησιμωτάτη δὲ τοῖς φοιτηταῖς τοῦ Παναπιστημίου, ὅσοις οἱ καθηγηταὶ διδάσκοντες δὲν ὑπηρετοῦσι, χρήσιμος καὶ πρὸς ἀπομνημόνευσιν τῶν δικαστικῶν ἀγορεύσεων, ὅταν οἱ δικασταὶ δὲν ἐμποδίζωσι τοὺς δικηγόρους ν' ἀγορεύωσιν ἄξια ἀπομνημονεύσεως, χρήσιμος τέλος καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν βουλευτικῶν ὁμιλιῶν, ὅταν οἱ βουλευταὶ ὁμιλῶσιν.

Αἱ ποιήσεις τοῦ Κυρίου Κανίνη δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν, εἰσὶν ἄνωγ ἀνθος τοῦ Ἰταλικοῦ Παρνασσοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ φυτωρίῳ βλαστῆσαν. Τὰ πλεῖστα τῶν ὠραίων αὐτοῦ τεμαχίων ἐγράφησαν ἐνθὺ ὁ Κ. Κανίνης ἔπειτα παρ' ἡμῖν τὴν πικρὰν τῆς ἐξορίας φιάλην, παρηγορούμενος κἄν ὅτι γῆ τῆς ἐξορίας δι' αὐτὸν ἦτον ἢ μετὰ τὴν Ἰταλίαν γῆ τῶν ὀνείρων του. Πολλὰ τῶν ποιημάτων του ἀνκρέρονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὲρ ἧς ψάλλει μετ' ἐμπνεύσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ πολλὰ τῶν ἡμετέρων ποιητικῶν προϊόντων εἰσάγει εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Τάσσου, διὰ γλώσσης ἧτις ψεύδει τὴν κοινὴν πρόληψιν ὅτι αἱ μεταφράσεις πάντοτε ἐλαττοῦσι τὴν ἀξίαν τοῦ πρωτοτύπου. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀσμάτων αὐτοῦ θέλει χαριεῖται ἢ Ἰταλία, ὡς ἡγῶ τῶν γνησίων αὐτῆς ἀριστουργημάτων, ἐξ ἀδελφῆς γῆς προσπνέουσιν, καὶ εὐπρόσδεκτον τῆ ἀκοῇ αὐτῆς. Αἱ μεταφράσεις τοῦ Κ. Κανίνη περιέχουσι δύο στοιχεῖα ἐπιτυχίας, πρῶτον τὴν χάριν μετ' ἧς γράφει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν, καὶ δεῦτερον τὴν ἐντελῆ γνῶσιν ἣν ἔχει τῆς ἡμετέρας. Δὲν γνωρίζομεν ξένον κατέχοντα τὴν νοσηλλανικὴν ὡς τὸν Κ. Κανίνην, καὶ οὐδαὶς θὰ ἦτον αὐτοῦ ἰκανώτερος νὰ συντάξῃ λεξικὸν Ἰταλοελληνικόν, οὗ ἐπαισθητοτάτη εἶναι ἡ ἔλλειψις. Πρὶν ἀρχίσωσι νὰ δημοσιεύωνται δύο μεταφράσεις τοῦ ἀμερικανικοῦ μυθιστορήματος «*ἡ καλλιὴ τοῦ Θωμά*» ὁ Κ. Κανίνης ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν μεταφρά-

σιν ταύτην, καὶ ἐξέδωκε περὶ τούτου προκήρυξιν, ἧς ἡ καλλιπέεια ἦτον ἀρίστη ἐγγύησις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου του.

ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, μέχρι τοῦδε ἡ προσοχὴ τῶν Ἀθηνῶν εἰς δύο ἀντίπαλα περιστρέφεται ἀντικείμενα, καὶ ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ ἐνός ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ ἄλλου ὁλοκλήρως κατέχεται. Τὸ πρῶτον εἶναι ὁ πρίγκιψ Μεντζικώφ, τὸ δ' ἕτερον αἱ κινούμεναι τραπέζαι, καὶ τοῦτο, τῇ ἀληθείᾳ χαριζόμενοι, πρέπει νὰ εἰπώμεν ὅτι εἶναι σχεδὸν τὸ ἐπικρατέστερον.

Ἀφ' ὅτου ἡ Ἑλπίς περιέγραψε τὸ εὐκόλον τοῦτο παίξιμα, νομιζόμεν ὅτι δυσκόλως εἰσέρχεται τις ἐν Ἀθήναις εἰς οἰκίαν ἐξ ἐκείνων εἰς ἧς ὅπως δήποτε, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἰσχωροῦσιν αἱ φῆμαι τῶν ἐφημερίδων, χωρὶς νὰ εὕρη ὅλην τὴν οἰκογένειαν καθημένην περὶ τραπεζῆς, τὰς παλάμας ἔχουσιν ἐπ' αὐτῆς τεταμέναις εἰς κακασφύτου σφικέλου σχῆμα, καὶ ἄφρονον καὶ ἀκίνητον περιμένουσιν τοῦ θαύματος τὴν ἐμφάνισιν. Τὸ δὲ θαῦμα πάντοτε σχεδὸν ἀνταμείβει τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερίαν.

Περὶ τραπέζαν ἐκ μαοῦ ἢ καρυδίας καθήνται ὅσοι ἄνθρωποι δύνανται νὰ καθίσωσι, ἀπέχοντες περίπου ἀνά ἓνα πόδα μεταξὺ τῶν, καὶ χωρὶς οἱ πόδες ἢ τὰ ἐνδύματα τοῦ ἐνός νὰ ἐγγίζωσι τὰ τοῦ ἄλλου, οὔτε τὴν τραπέζαν. Θέτουσι δὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς τραπέζης οὕτως, ὥστε ὁ μικρὸς μὲν δάκτυλος τοῦ ἐνός νὰ πατῆ ἐλαφρῶς τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς χεῖρός τοῦ ἄλλου, οἱ δὲ ἀντίχειρες ν' ἀντικρύζωσι, καὶ περιμένουσι νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα.

Κατάδικοι ἐν τινι φυλακῇ τῆς Βασιγκτῶνος, ὑπὸ τῆς ἀργίας πιεζόμενοι, ἐστοιχημάτισαν, παιδιᾶς χάριν, τίς δύναται μακρότερον χρόνον νὰ κρατήσῃ τὰς χεῖράς του ἐπὶ τῆς τραπέζης. Μίαν ἰσως ὥραν εἶχον μείνει εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ὅταν πρὸς μεγίστην τῶν ἐκπληξῆν ἤρχισεν ἡ τραπέζα κινουμένη. Οἱ κατάδικοι ἠλάλαξαν ἐπὶ τῷ ἀνελπίστῳ θαύματι, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἰσελθὼν ἔμαθεν ἐξιστάμενος τὴν αἰτίαν, καὶ ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα τὴν ἔμαθεν ὁ ἰατρός, καὶ ἀπὸ τὸν ἰατρὸν ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐπιστολαὶ ἐγνωστοποιήσαν τὸ φαινόμενον εἰς Βρέμην, ὅπου, ὡς καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις χώραις τῆς Γερμανίας, ἐπανεληφθησαν αἱ ἀπόπειραι μετ' ἐπιτυχίας, καὶ ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων τὸ ἔμαθεν ἡ Ἑλπίς. Ἦδη δὲ καὶ γερμανικαί, καὶ ἰταλικαί, καὶ ἀγγλικαί, καὶ γαλλικαί ἐφημερίδες ἐπανκλαμβάνουσι τὰ κατορθούμενα θαύματα.

Μεταξὺ τῶν μυρίων γανομένων δοκιμῶν παρ' ἡμῖν, μιᾶς ἦν αὐτόπτης καὶ κατὰ μέρος συνεργὸς αὐτῶς ὁ ταῦτα γράφων. Περὶ στρογγύλην τραπέζαν καρυδίνην

ἐκάθηντο τρεῖς κυρίαί, εἰς κύριος καὶ εἰς δεκαετῆς παῖς. Οἱ μικροὶ δάκτυλοι ἐπέβαινον ἄκροι τῶν μικρῶν δακτύλων, καὶ αἱ ἀντίχειρες ἀντίκρυζον τοὺς ἀντίχειρας. Μίαν ὄραν ἔμεινον εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σιγῶντες, καὶ ἀτενῆ τὴν προποχὴν ἔχοντες. Τέλος ἠγέρθησαν ὁ κύριος καὶ ὁ παῖς, καὶ τὸν μὲν ἀντικατέστησε κυρία, τὸν δὲ παιδᾶ ὁ γράφων. Δέκα λεπτά παρήλθον ἀκόμη, ἐν δισταγμοῖς ἢ μᾶλλον ἐν πεποιθήσει ἀποτυχίας, ὅταν ἠκούσθησαν δύο τραγμοί. Μετ' αὐτοὺς δὲ ἡ τράπεζα ἐκινήθη ἑλαφρῶς, στρεφομένη ἐκ μεσημβρίας πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἔπειτα ἐπανέλαβε καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον τὴν κίνησιν. Τότε μακρύναντες ἀμέσως τὰς καθέδρας, ὠρθώθημεν, παρακολουθοῦντες αὐτήν, διότι ἐστρέφετο ἤδη ταχέως καὶ ταχύτερον πάντοτε, ὥστε ἐτρέχομεν ὅπως μὴ ἀποσπασθῶσιν αἱ χεῖρες ἡμῶν ἀπ' αὐτῆς. Τέλος ἐδοκιμάσαμεν ἂν ἡ θέλησις ἀσκήτινα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κινήσεως δυνάμειος, καὶ ἀπεφασίσαμεν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν νὰ διευθυνθῆ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν γωνίαν τοῦ δωματίου. Ἐν ἀκαρεῖ ἐστάθη, ἐγόγγισε δὶς ἢ τρεῖς, ὡς διαμαρτυρομένη κατὰ τῆς βίας ἣτις τῇ ἐπέσθλλετο, καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν γωνίαν μετὰ μεγάλης ταχύτητος, καὶ ἔρχει μόνη ἡ θέλησις ἡμῶν ὅπως, ὡς πειθῆνιον ἵππον, τὴν στρέφῃ πρὸς δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἐμπρὸς ἢ ὀπίσω, τὴν φέρῃ ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο δωματίον. Μετὰ τσαύτης δὲ ὄραμα ἀκατασχέτου ταχύτητος καθ' ἣν τῇ ἐδίδαμεν ὡσιν, ὥστε, ἐπειδὴ ἦτον τρίπους, πολλάκις μὴ ἰσοσταθμοῦσα, ἐκλινε κατὰ κεφαλὴν πρὸς τὸ ἔδαφος, καὶ ἐκινδύνευε ν' ἀνατραπῆ· οὐ μόνον δὲ οὐδεὶς τὴν ἐπίστε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας θέλων νὰ τὴν στειρίζῃ μὴ πέσῃ, ἔθετον τὰς χεῖρας ὑπ' αὐτήν, καὶ τὴν ἠσθανόμεν βαρσίαν ὡς ἂν ἦτον λιθίνη ἢ σιδηρᾶ. Τόσον δὲ σφοδρὰ ἦν ἡ κατ' αὐτῆς πάλη μου, ὥστε ὁ εἰς τῶν τριῶν πλαγίων ποδῶν τῆς ἐθραύσθη ὡς ὕελος. Τότε ἀνατρέψαμεν τὴν τράπεζαν, καὶ ἠγγίσαμεν τοὺς δύο μέναντας χωλοὺς πόδας τῆς, καὶ οἱ πόδες ἤρχισαν νὰ στρέφονται μόνον των. Καὶ τὴν ἀφῆνομεν ἢ τὴν ἐλαμβάνομεν, καὶ τὴν ἀνωρθοῦμεν ἢ τὴν ἀνετρέπομεν, καὶ αὐτὴ ἐστρέφετο πάντοτε καθ' ἣν διεύθυνσιν ἐβουλόμεθα. Ἐπειτα δὲ, γονυπετεῖς, ἐθέσαμεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ κατὰ γῆς κειμένου δίσκου αὐτῆς, καὶ ὁ δίσκος ἤρχισεν ἐντῷ ἅμα νὰ στρέφεται καὶ αὐτός. Μετ' αὐτὴν ἀπεπειράθημεν ἄλλης τραπέζης, πολὺ μεγαλητέρας, καὶ ἐκ κοινοῦ ζύλου κατεσκευασμένης, καὶ, μετὰ τρία περίπου λεπτά, ἤρχισε καὶ ἡ τράπεζα αὕτη νὰ κινῆται ὁμοίως· ἔπειτα δὲ τρεῖς ἐξ ἡμῶν ἠπλωσαν τὰς χεῖράς των οὐχὶ πλέον ὀριζοντίως ἀλλὰ καθέτως, πάντοτε δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀλληλουχοῦμένας ἐπὶ τῆς ἀνακλήσεως ἢ τοῦ ἐρείσματος σκαμνίου οὐχὶ ἐκ τῶν ἑλαφροτέρων, καὶ, πρὶν παρέλθωσι δύο λεπτά, τὸ σκαμνίον περιστρέφετο καὶ περιεπάτει κατὰ τὴν ἡμετέραν βούλησιν. Τὸ ἐδιείσαμεν δὲ νὰ διευθυνθῆ πρὸς τὸ ἀνακλινηριον (τὸν σοφᾶν), καὶ, τὸ παραδοξότερον, ἠβελήσαμεν ν' ἀναβῆ εἰς αὐτὸν, καὶ ὕψουντες τὰς χεῖρας βαθυπόδον, τὸ ἠσθανόμεθα συνυψούμενον, ἢ μᾶλλον ὠθοῦν τὰς χεῖρας ἡμῶν πρὸς τὰ ἄνω, μέχρις

οὐ ἀναβῆν ἐστάθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλινηριου. Τοσοῦτον δὲ θαυμασμὸν μᾶς ἐπροξένησε τοῦτο, ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ δυσπιστοῦντες πρὸς τὰς ἡμετέρας αἰσθήσεις, ἠβελήσαμεν νὰ ἐπαναληφθῆ τὸ πείραμα, καὶ ἐπανελήθη ὑπ' ἄλλων, τῶν δυσπιστοτέρων, ἐπίσης ἐπιτυχῶς καὶ ταχέως. Τέλος δ' ἀπεφασίσαμεν νὰ ἰδῶμεν ἢ παράδοξος καὶ ἀκαταμάχητος αὕτη δύναις ὅποιαν δύναται νὰ ἔχη ἐπιρροὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἄλλ' ἐνταῦθα, ὅπως ἐκτεθῆ τις εἰς τὸ ἀγνωστον πείραμα, καὶ παραδοθῆ εἰς τὰς ἰσως οὐχὶ ἀθώας αὐτοῦ συνεπείας, ἀπληταῖτα γενναϊότης, καὶ ταύτην εἶχε μία ἀπὸ τὰς παρευρισκομένης κυρίας. Κατ' ἐπίμονον θέλησίν τῆς, τρεῖς ἐξ ἡμῶν τὴν περιεκύκλωσαν κατὰ τὰ νῶτα καὶ τὸ στήθος διὰ τῶν χειρῶν, καὶ ἐντὸς δύο ἢ τριῶν λεπτῶν, ἤρχισεν ἀκουσίως στρεφόμενη περὶ ἑαυτήν, κατ' ἀρχὰς μὲν βραδέως, ἔπειτα δὲ ταχύτερον, καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν διεύθυνσιν ἦν τῇ ἐπέσθλλον οἱ ἐπ' αὐτῆς ἐνεργοῦντες. Ἢ δ' αὕτη ἀπόπειρα ἐγένετο ἀλληλοδιαδόχως καὶ ὑπὸ πάντων τῶν παρευρισκομένων μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος. Ἐν ἄλλῃ δ' ἀποπειρᾷ ἀκόμη, ἣς μετέσχεν ἐπίσης ὁ γράφων, ἀφ' οὗ ἡ τράπεζα ἐκινήθη, οἱ ἐπ' αὐτῆς ἐνεργοῦντες ἀρῆκαν ἅνα ἕνα μόνον δάκτυλον εἰς αὐτήν, καὶ ἡ τράπεζα ἐκινεῖτο οὐχ ἧττον.

Περιέγραψα συντόμως καὶ ἀφελῶς τὰ ἐνώπιον ἐμοῦ αὐτοῦ γενόμενα, περὶ ὧν οὐδεμίαν δύναμαι νὰ ἔχω ἀμφιβολίαν. ἤκουσα δ' ἐκτὸς αὐτῶν καὶ πολλὰ ἄλλα διηγούμενα, ὅτι πολλοὶ ἐπέτυχον ἐν πολὺ βραχυτέρῳ χρόνῳ, καὶ παραλείποντες προσέτι τοὺς ὄρους τῆς σιωπῆς, καὶ τῆς τῶν ἐνδυμάτων ἀποστάσεως. Ὅτι ὁ χρόνος βραχύνεται ἂν ὑπὸ τοῖς πόδας τῆς τραπέζης τεθῶσιν ὕελοι, ὅτι ὑπάρχουσι τινες ἔχοντες ἰσχυροτέρην, ἄλλοι ἀσθενεστάτην τὴν τῆς κινήσεως δύναμιν. Ὅτι εἰς τὸ μέσον τῆς τραπέζης τεθείς σιδηρὸς, ἐμαγνητίσθη καὶ εἴλκε πρὸς ἑαυτὸν βελόνην, ἀλλὰ τούτου ἀπεπειράθη ἀνεπιτυχῶς. Ὅμοίως δ' ἐθήκα καὶ μαγνητικὴν πυξίδα εἰς διάστρον τῆς τραπέζης σημεῖα, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἰδῶ εἰς τὴν βελόνην παρεκτροπήν.

Ἄλλ' ἂς δεῖξωμεν καὶ τὸ ἔμπαινον τοῦ νομίσματος. Ἢ ἐπανάληψις τοῦ πειράματος ἐπέφερεν εἰς πολλοὺς κεφαλαλαγίαν, εἰς ἄλλους ναυτίασιν, εἰς τροφὸς προσωρινὴν στέρησιν γάλατος, ὁ δὲ ταῦτα γράφων ἠσθάνθη μετὰ διπλῆν ἐπανάληψιν κάματος πολὺν, καὶ ἀγρυπνίαν.

Τῶν δὲ παραστίων τούτων φαινομένων τίς ἡ αἰτία; Ὁ ἠλεκτρισμὸς, ὡς τινες λέγουσιν; ὁ ζωϊκὸς μαγνητισμὸς ὡς ἄλλοι διΰσχυρίζονται; ἢ ἀμφότεροι, ὡς φρονοῦσιν οἱ νομίζοντες ὅτι ἠλεκτρισμὸς καὶ μαγνητισμὸς εἶναι τῆς αὐτῆς ὕλης ἐμρᾶνησις ὑπὸ ἄλλας συνθήκας; Εἶναι ῥευστὸν παντοδύναμον καὶ παγκίνητον, καὶ ὑπὸ τῆς θελήτεως παθαινόμενον, ἐπὶ τοῦ ὕψους μὲν εἰσπνεόμενον, ἐκπνεόμενον δὲ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὅταν ἐγρηγοροῦν ἐνεργῆ, καὶ τὴν ὑπὸ τινος ἐνεργείας οἰκνῶν ἢ ἐκπνεῶσιν ταχύτητα καὶ μακρότατα διαδίδον, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τὴν αἰσθήσιν διεγείρον, ὥστε νὰ ἐξηγῶνται οὕτω αἱ φημιζόμενα συναισθήσεις, καὶ προαισθήσεις

καὶ ὑπνοβασίαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἢ ἐπιστημονικὴ δυσπιστία ἐθιώρησε μέχρι τοῦδε ὡς ὄνειροπολήματα καὶ ὡς μαγικὰς ἀγυρτίαις;

Τὰ ζήτήματα ταῦτα τολμῶμεν οὐχὶ νὰ λύσωμεν, ἀλλὰ μόλις νὰ θέσωμεν, καὶ τοῦτο ὅπως δεῖξωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀσκοπος καὶ σχολαία ἡ γενικὴ περιέργεια ἢ τὸ φαινόμενον τοῦτο κινεῖ, οὐδ' ἄξιον χλευασμοῦ εἰσὶν ὅσοι, ἄνθρωποι σπουδαῖοι καὶ ἐμβριθεῖς, ἔχουσι τὴν ὑπομονὴν σοβαρῶς νὰ περιελάθῃται περὶ τὴν ἀκίνητον τράπεζαν, τὰς παλάμας ἐπ' αὐτῆς, καὶ περιμένοντες τότε θέλει λάβει ζωὴν. Δὲν εἶναι τῷ ὄντι μικροῦ λόγου ἀξία, οὐδὲ σταίρα μεγίστων συμπερασμάτων, ἡ βεβαία καὶ πρήχειρος αὐτῆ ἀπόδειξις, ὅτι ἐνυπάρχει ἡμῖν δύναμις εἰς οὐδαμίαν τῶν αἰσθήσεων ὑποπίπτουσα, διαφυγοῦσα τῶν σοφῶν τὰς ἐρεῦνας ἐπὶ αἰῶνας, δύναμις ἣτις διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς πίστεως δίδει ζωὴν εἰς τὰ ἀψυχα, καὶ ἐπιβάλλει κίνησιν εἰς τὰ ἀδρανῆ. Ἐάν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σιγάκως ἔρειτε τῷ ὄρει τοῦτο, μετέβηθε ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται. Κυρουμένης τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, θέλουσιν ἄρα εὐχερῶς ὡς πρὶν ἠμιλεῖ αἱ σοβαροὶ τῶν σοφῶν περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, περὶ Νουστράδμου καὶ περὶ Μεσμέρου, ἴσως καὶ περὶ αὐτῆς τῆς Σιβίλλης καὶ τῆς Πυθίας, ὡς περὶ ἀπαταζιώνων ἢ φαντασιοτρόπων, καὶ δὲν θέλουσι μᾶλλον σκεσθῆ ἂν δὲν ἐπῆλθεν ἡ ὥρα, ἄλλην νὰ δώσωσι ῥοπήν εἰς τὴν ἀνθρωπολογίαν, ἴσως εἰς αὐτὴν τὴν ψυχολογίαν, καὶ καθόλου εἰπεῖν εἰς ἅπασαν τὴν φιλοσοφίαν;

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Ὁ Καῖσαρ ἐξελέξατο τὸν Γαμήνιον Ρέμουλον, διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τὸν ἀποθανόντα Φίβιον Μάξιμον· ἀλλ' ἡ ἀντικατάστασις αὕτη δὲν διήρκασεν εἰ μὴ μίαν ἡμέραν, ὥστε καὶ ὁ Κικέρων εἶπεν ἀστεϊαζόμενος « ἔσχουμεν ὑπάτον πολὺ ἀγρυπνον, μὴ κοιμηθέντα κατὰ τὸ τῆς ὑπατείας του διάστημα. » Ἐρχόμενος δὲ μετὰ τῶν πελατῶν αὐτοῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπάτου τούτου, « Σπεύσωμεν, ἔλεγε καθ' ὁδόν, φίλοι μου, νὰ ρηθίσωμεν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ὑπατείας του. »

Περιδιαβάζων ποτὲ εἰς τὴν δημοσίαν πλατείαν, ἠρθάνθη δίψαν, καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Λαβὼν δὲ νὰ πίη, εἶδε τὸν Κήνσωρα Κότταν, ἐκδοτὸν εἰς τὴν οἰνοποσίαν· « Κρύψατέ με, τοῖς λέγει, διότι, ἐάν ὁ ἡμίτερος κήνσωρ μὲ ἴδῃ, πίνοντα ὕδωρ, θέλει μ' ἀποβάλλει τῆς Γερουσίας. »

Ὁ Κ. Ποπίλιος, ἄνθρωπος εὐθὴς καὶ ἀπαίδευτος, ἐνόμιζεν ἑαυτὸν δευτὸν νομοδιδάσκαλον. Προσκληθεὶς διὰ νὰ παρευρεθῆ ὡς μάρτυς εἰς ὑπόθεσιν τινα, ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤξευρε τίποτε. « Νομίζετε, εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κικέρων, ὅτι ἤθελον σὰς ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ Δικαίου; »

Ἡ Φαβία Βελαντόλλα ἔλεγε συνεχῶς, ὅτι ἦγε τὸ τριακστόν ἔτος· « Εἶναι ἀληθές, εἶπεν ὁ Κικέρων, διότι πρὸ εἴκοσιν ἔδη ἔτῳ τὸ λέγατε. »

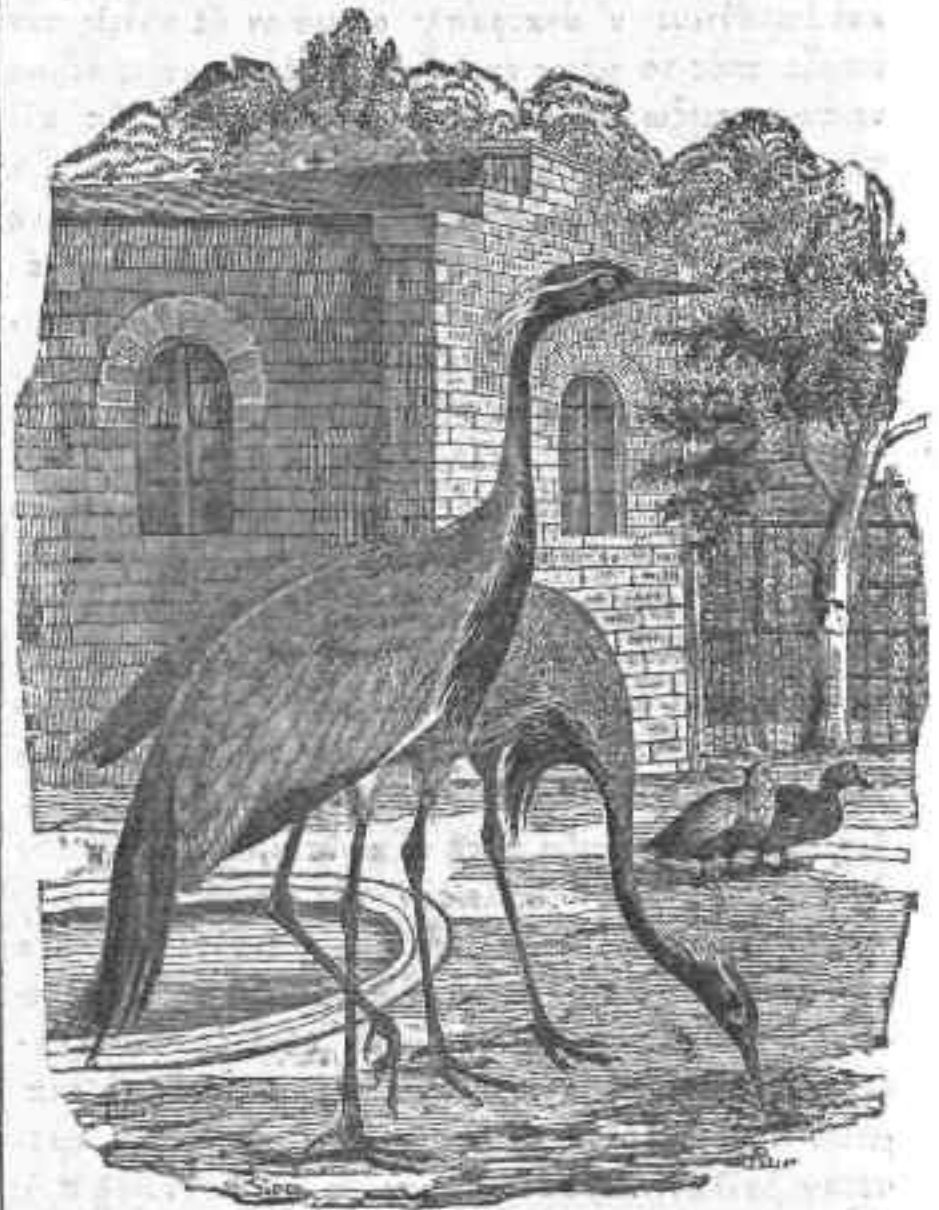
ΑΜΙΣΘΟΝ ΓΕΥΜΑ.

Τέσσαρες ἀγύρται, ἀρ' οὐ καλῶς ἐγεύθησαν ἐν τινι καπηλείῳ, ἐκάλεσαν τὸν ὑπηρέτην καὶ πρότηταν αὐτὸν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ γεύματος. Ὁ πρῶτος προσεποιήθη ὅτι θέτει τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον, ἀλλ' ὁ δεύτερος ἐμπόδισεν αὐτὸν, λέγων ὅτι ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὴν συμβολὴν αὐτὸς· ὁ τρίτος ἔδειξε τὴν αὐτὴν σπουδὴν· τέλος πάντων ὁ τέταρτος, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ φανῆ ἥττον γενναῖος τῶν ἄλλων, ἀπηγόρευσε τὸν ὑπηρέτην τοῦ νὰ λάβῃ χρήματα παρὰ τῶν ἐταίρων του. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἤθελε νὰ ἐνδώσῃ, λέγει ὁ εἰς τούτων « Διὰ νὰ συμφωνήσωμεν, πρέπει νὰ δέσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπηρέτου, καὶ ἂν τινα ἐξ ἡμῶν συλλάβῃ, οὗτος θέλει ἀποτίσει τὴν ἀξίαν τοῦ γεύματος. » Ἐπευφήμησαν δ' ὅλοι εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν καὶ τὴν ἐξετέλεσαν, τοῦ δὲ ὑπηρέτου σκαλεύοντος ἐν τῷ δωματίῳ, οἱ ἀγύρται ἀπῆλθον ὁ εἰς κατοπίαν τοῦ ἄλλου. Ὁ κύριος τοῦ καπηλείου ἀναδραίνει τότε εἰς τὸ δωμάτιον ἡ δὲ κελὴ μας τυρλομοῦσα, ἀκούσασα αὐτὸν, τρέχει, συλλαμβάνει καὶ σφίγγων αὐτὸν· « Ἄ! τὸν λέγει, σεῖς θέλετε πληρῶσαι τὴν συμβολὴν. » Καὶ δὲν ἤπατήθη.

ΟΡΝΙΘΕΣ ΤΗΣ ΝΟΥΜΙΔΙΑΣ.

Αἱ ὀρνίθες τῆς Νομιδίας ἔχουσι σχεδὸν μέγεθος γερανοῦ, ἀλλ' ἀνάστημα κορυφώτερον καὶ πτε-

ρά τεροβόρα. Ὁ τράχηλος αὐτῶν εἶναι προμήκης καὶ λεπτός, ἡ κοιλία μέλαινα καὶ τὸ μέτωπον λευκόν. Τὰ πτενὰ ταῦτα ἀεροποροῦντα ἔρχονται ἐνίοτε καὶ μέχρις Ἑβρώπης, ὅθεν μεταβαίνουν καὶ εἰς Αἴγυπτον.